

אני כותב זכרונות מה שאני עברתי בימי
המלחמה וגם הערמנים.

נולדתי ברומניה בע"כ סכס לצה גבוקווינה
אני מגיד דתי. הורי התפייסו להיות לנו
מספרה. אנחנו היינו הכבד ירדנים.
זכור לי מי שהייתי את 4 אמותי העבודה
המתחנה לאחרי החלטה עצמו את רומניה
ונסעו לדכוס אמריקה. כן היא ניצלה.

1. בשנת 1940 בגלו הכוסים חלה מין המתח
גוקווינה כולו הגירה לטקסס. הרומנים
לשלו יד אחת עם הערמנים ככל יומיו
שהיה צריך הניצלו זאת והבריחו מהשטח
שלהם לאזור של הכוסים. הרומנים ציילי
עו כל היהודים בכפדים ובצ"ר והיה להם
גכ"כ המכניז כשמות היה להם זקת
ככוש קו ליכאו אלאת עו גאפס. אכר פיתאום
אגא, אימא 3 אחים גבוקוויס לאת הקטן הצעיר
גיוס קוד של חורף יחד עם כל יהודי ע"כ
שלנו. גוכלנו מלש באכציות והיטאכנו
מאתוכינו את הבית, חנויות וכו' הכבול
שהיהודים אספו בצבחה קשה גמל צורות.
הרומנים היגלו את כל יהודי נאיצור למחוז
טכנסטסכיה, האזור מויכב לנו היוס כאלקדינה
סוביטית, ומלגיה אכצדים ושלנו יהודים לא
פחות מהערמנים. היכ"נה של הרומנים והערמנים
הייתה לשיפול היהודים שלא ישהר איש חי
והם כומטס היוצרות. אחרי הקשה ללא אולו
מאת הסיפוס, יתפוס צערמנים ואלו הענה גיפנו
האלקדינים הכוצחים. גמלג התהופה היוצרות
היגות מל צבאמר צב פארוס אמוס ללו

עזרתו לבדי ועדין לא נוצרת אמה צדקה אנו.

② נשאלתי לבדי שהייתי בת 16 לנה. נסיתי
 לתת מה צרכי, איך להאזיבנותי לבנות
 ולתגיש עזרה ולמה מיליון. ולפי יהודים טובים
 אספו את היתומים ירדנים ונזכר אהתי מתסיה.
 לק הייתי בחורף בשנת 1944 באילת הכוסים
 ג' כשלו את חיליים כומניק ואת העכמניק לא
 יצד ירדן מימי לפתח ונתי. האתכאיים מגית-
 היתומים עשן כבוד וכולתם זהביל את
 היתומים. כאלה איתנו את צופתי אמות
 אימי לבנס ניצלה שלחן אלתו אימיה ולסכניגיל.
 הייתי אצלה לנה אמת ביצמן הצה היסתמה
 המילמה העכמניה אגו לא גילגיל היהודים.

③ אחרי זה כציתי ליראל את הבית שלנו
 איפא לעכנו עגרת את העגול עזירה
 לעכתי פסק אגו היה לי פתח להתקרב לבית
 העלויים שובדני את הם ואילו העצתי זבקל
 צבר הוצו היוי כוצחם אלתו איש מגני בית
 לא תצ מהמלמה. גנס פגלת' לבנה יהודיה
 יחידה והיא לקחה אלתו תחת חסותה.
 היא סודרה לי סובליק המתנה הכללה של
 עזית הפועל במקום ושמו לויגיל. לק הייתי
 צמן קצרי החיליים הכוסים דהמקומים היתומים
 המקום ושוב סכנה. הפרק זללו פכג עלחון
 קבוצות, קבוצות זמנה את העבולות כצדי
 תהגיש אימיה ומילק בתיקה סוף סוף
 מאכף-ישראל. לק האימיה לא היה לי לקט.

האנשים עשו מהמסיה ליימוצ מהיהודים וצאת
 יום הפרק אישכח

כעבור שנה של המתנה קלה באיטליה
 פייג'ז תוכי אצות על אלוות המספויים
 ולמה מוזרת, המתאים תת אנו לש"ס
 אגל מתוק כצון אצ היראג'ן לחופי
 האכל, כפר הדובים אמרה תפסו
 אלתנו אלוות מלמה אנגלוות אחרי
 קרה גורה לאו ילה הישאלתו
 הח"ים האנגלים על האוניה
 ג'וח ואג'כיות לוג יישלחני
 מאחורי ג'כר ת"ן הפסס אמלג
 כשתי"ס אמח'תת הפכיסין מעל
~~התפ'ס~~ התפ'ס ללהיו אלתנו, מאג'ו
 אכל התלאת האלה.

④ ג'נת 1948 כלהובכיוני על מדינת
 ולכאל אצ פתחוי לשחי מחנות
 קפכיסין ודו'ת'ן אכרה.